

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 10. Infernu[m] qui credit, aut non credit, quid faciat?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

Cap. III. Damnat a femina exemplo, voluptates desinere in miserias.

tionem peracta, saltem tunc ab his tantis malis liberarer, omnia tolerabilia forent; sed pro dolor status meus est status æternus, finis expers, & tam diu perennaturus, quam diu Deus, & Dei iustitia est perennatura; semper omnia renouentur, semper deuo erit inchoandū: *In æternum omnia iudicia iustitie tue*, monuit ille, sed non credidi. Nunc scio; quia experior. O mare, o abyssus ærumnarū! o æternitas! o æterna æternitas! Hæc sunt mea *immobilia mala*. Inua enim me, filia, si potes: *Miserere mei, quæ ardeo igni, & ab ipso consumor: miserere mei, quæ in huiusmodi cruciatibus exanimor*. Cum autem filia, obstantes, immo ob ipsam æternitatis necessitatē ac legem, id facere non posset, vehementer commota ingemuit, & altissima voce exclamauit. Ad quem clamorem, qui in eadem domo erant, excitati, igneque accenso, accurrentes, omnia ordine, narrata audierunt, & contremuerunt.

Hinc Virgo constituit, patris, non matris post hæc vestigia sequi, *cognoscens, multam esse honorum retributionem operum, & malorum actuum turpis vita maximas esse penas*. Hinc probauit patris sui, in tot morbis & malis, patientiam. Hinc ipsa agnouit, illi profuisse, tot & tam diuturnos morbos: ac ne ipsa, in hæc vira, delicijs æterna gaudia amitteret, æterna tormenta mereretur, secessit in eremum. Hinc tot ieiunijs, cilicijs, flagellis, vigilijs, se castigauit. Hinc eius & exemplo, & narratione, tam multi conuersi, timuerunt, ne felicitate temporali fruente suam mercedem cum diuite epulone hic reciperent: & gauisi sunt, si in varias tentationes ac tribulationes inciderent: cum & iacobus dicat: *Omne gaudium existimate, fratres mei, cum in tentationes varias incideritis*. E duobus malis minus est eligendum. Si luendum est, præstat hic luere, quam ibi; tempore paruo, quam in æternitate. Hinc homines fiunt patientes; hinc libenter in confessione se se demittunt; hinc corpus domant; hinc voluptatibus etiam licitis abstinent; hinc in varias religiones, in cœnobia; in Carthusias, in eremos se abdunt. Nihil illis difficile est, qui volunt illa terribilia, immensaque euitare; immo qui serio credunt, uti in hac vita misericordiam, ita in altera iustitiam Dei esse infinitam, à qua in inferno, quisquis in mortali peccato moritur, æternum se puniendus. *Quod si quis existimet, sicut ego quidem no-*

Psal. 118. 160.

X.

INFERNVM QVE
CREDIT, AVT
NON CREDIT,
QVIB FACIAT

Iac. 1. 2.

S. Chryl lib. 6
de consil. 6. 2

ui m. 1.

40 Cap. III. Damna femina exemplo, voluptates desinere in miseria. ni multos putare, ait S. Chrysostomus, terroris causa, etiam in parais exaggerari minas preceptis, superest, ut adulteros, masculorum conubitoros, molles, & idololatrias memorato illo supplicio eximant. Quid si terroris tantum causa & non pro veritate supplicia promittuntur; consequens erit etiam, ut honorum pollicitationes adhortandi tantummodo, & non veritatis gratia promittantur. Et si ita de utraq; parte sentiamus, resoluta sunt omnia religionis nostra dogmata, si nihil aliud in omnibus mandatis ac preceptis diuinitus datis agi dicitur, nisi ut aut bonorum vana spes homines, aut poena terror inanis astringat. Et paulo post. Illa diabolica deceptio est, qua hac ad terrorem dicit hominibus scripta, ut resoluat diuini iudicii metum, & remissiores nos erga obedientiam reddat, & custodiam mandatorum Dei. Ob hoc enim tales diabolus suggerit sensus, & intelligentias huiusmodi ignauas animas docet, ut presentis interim temporis resoluat vigorem, arguendas sine dubio in die iudicii, ubi iam poenitentia nihil proderit. Quid enim utilitatis erit huic, qui nunc seducitur, si tunc intellexerit errorem suum, cum poenitendi iam non erit tempus? Non ergo inaniter decipiamus nosmetipsos, neque circumscribamur in perniciem nostri, neque aliam nobis poenam incredulitatis crimine conquiramus. Non enim solum si inobedientes sumus mandatis Christi, sed & si increduli existamus, supplicia nos manebunt. Non credere autem ex eo accidit, cum viribus desicimur ad explenda mandata: dum enim commoda, qua nobis ex obedientia promeniunt, vobis comparare volumus, neque ea facere, qua precepta sunt, ut animum futurorum metu liberemus, conscientia pondere grauati & profocati parati supplicii timorem abycere omnem studemus, & in aliud nos barathrum precipites agimus, dum tormentis illis fidem abrogamus. Et quemadmodum sepe homines agri, cum multis febribus aguntur, si in aquas semetipsos frigidas iniecerint, ad presens quidem aliquid videntur sibi quasiuisse solatij, multiplicatas vero corpori suo flammam febrium separant: ita & nos agimus, cum stimulamur conscientia peccatorum, & in Euripum nos, vel lacus contritos praua intelligentia precipitamus. Ex hoc enim iam necessario quasi licite peccamus. Sic enim quasi per conscientiam feritas increfcit.

XI.
 IMPVROS SPE-
 CVLVM HARE-
 RE IN HOC
 EXEMPLE.

Sic matri accidit supradicta, sic accidit plerisque peccatoribus. Quod non credunt, non timent. Ait Apostolus: Nolite seduci, quoniam neque fornicarij, neque idolis seruientes, neque adulteri, neque